31998R2848

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2848/98

z dne 22. decembra 1998

o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 2075/92 glede sheme premij, proizvodnih kvot in posebne pomoči za skupine proizvajalcev v sektorju surovega tobaka

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2075/92 z dne 30. junija 1992 o skupni ureditvi trga za surovi tobak ([1]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1636/98 ([2]), in zlasti členov 7, 9(5), 11, 14a in 17(5) ter 27 Uredbe,

ker je Uredba (ES) št. 1636/98 uvedla temeljno reformo področja surovega tobaka zaradi izboljšanja njegovega gospodarskega položaja; ker ima ta reforma za posledico spremembo pomoči Skupnosti v skladu s kakovostjo proizvoda, večjo prožnost in poenostavitev sistema kvot, strožje nadzorne postopke in večje upoštevanje zahtev varovanja zdravja ljudi in okolja;

ker je treba na podlagi te reforme sprejeti podrobne določbe za izvajanje; ker naj se zaradi poenostavitve kmetijske zakonodaje Uredbe Komisije (EGS) št. 3478/92 ([3]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1578/98 ([4]), (EGS) št. 84/93 ([5]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 621/96 ([6]), in (ES) št. 1066/95 ([7]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1578/98, nadomestijo z eno samo uredbo;

ker naj se v okviru pogojev za priznavanje skupin proizvajalcev določi najmanjša velikost kot odstotek, ki predstavlja razmerje med količinami v potrdilih o dodelitvi kvot in jamstvenim pragom države članice; ker naj bi države članice zaradi priznavanja skupin proizvajalcev lahko povečale odstotek v potrdilih o dodelitvi kvot na svojem ozemlju in določile minimalne pogoje za priznavanje glede na število proizvajalcev;

ker je treba določiti pogoje za priznavanje skupin proizvajalcev glede na dodelitev posebne pomoči;

ker naj se zaradi upoštevanja tržne strukture določi, da sme biti proizvajalec član samo ene skupine, razen v določenih posebnih primerih; ker naj se proizvajalcem, ki so člani več kakor ene skupine, zaradi lažjega prehoda da možnost, da izstopijo iz članstva najpozneje do 31. januarja 1999;

ker naj se v skladu s členom 12 Uredbe (EGS) št. 2075/92, in zlasti zato, da bi preprečili izkrivljanje konkurence in težave pri nadzoru, skupine proizvajalcev izključijo iz sodelovanja pri prvi predelavi;

ker naj se zaradi zagotavljanja enotnosti upravnih postopkov določijo pravila o zahtevkih, dodelitvi in odvzemu priznanja ter o preverjanju zahtev za priznanje;

ker naj se uvede mehanizem za odobritev podjetij za predelavo, pooblaščenih za podpis pogodb o pridelavi, takšna odobritev naj se odvzame ob neupoštevanju predpisov, določijo pa naj se tudi posebni pogoji za predelavo tobaka v državi članici;

ker naj se na podlagi tradicionalnih proizvodnih območij določijo priznana proizvodna območja za vsako skupino sort tobaka zaradi dodelitve premij; ker naj v Franciji glede na relativno majhno površino francoskih občin navedena območja temeljijo raje na kantonih kakor na občinah; ker naj se državam članicam dovoli, da omejijo proizvodna območja, zlasti zato, da bi se izboljšala kakovost;

ker je treba podrobno določiti glavne sestavne dele, ki jih morajo vključevati pogodbe o pridelavi; ker je treba pogodbe omejiti na eno letino, da je mogoče upoštevati prihodnje spremembe na trgu; ker naj se določijo dovolj zgodnji končni roki za sklenitev in registracijo pogodb, da se omogoči od samega začetka leta posamezne letine zagotavljanje tako stabilnega tržišča proizvajalcem za prihajajočo letino in redne dobave podjetjem za predelavo;

([1]) UL L 215, 30.7.1992, str. 70.
([2]) UL L 210, 20.7.1998, str. 23.
([3]) UL L 351, 2.12.1992, str. 17.
([4]) UL L 206, 23.7.1998, str. 19.
([5]) UL L 12, 20.1.1993, str. 5.
([6]) UL L 89, 10.4.1996, str. 8.
([7]) UL L 108, 13.5.1995, str. 5.

ker je treba ob sklenitvi pogodbe o pridelavi s skupino proizvajalcev zaradi učinkovitega upravljanja in nadzora sporočiti tudi bistvene podrobnosti o vsakem posameznem proizvajalcu;

ker naj države članice po izbiri za pogodbe o pridelavi uvedejo avkcijski postopek, da lahko pogodbene cene odražajo pogoje na trgu;

ker mora biti surovi tobak, ki izpolnjuje pogoje za premijo, brez napak, dobre tržne kakovosti in brez nekaterih značilnosti, ki preprečujejo normalno trženje;

ker premijo sestavljajo fiksni del, variabilni del in posebna pomoč in se lahko razmerje med različnimi deli premije spreminja glede na sorto in državo članico proizvajalko; ker je treba fiksni del izplačati za količino tobaka v listih, ki ga proizvajalci dostavijo podjetjem za prvo predelavo ne glede na nihanja v kakovosti, pod pogojem, da so izpolnjene minimalne zahteve glede kakovosti; ker naj skupine proizvajalcev, da bi spodbudili izboljšanje kakovosti in vrednosti proizvodnje v Skupnosti, variabilni del izplačajo svojim članom po primerjanju tržnih cen, doseženih za vsako serijo, ki jo dostavijo posamezni člani skupine; ker naj se zaradi zagotavljanja učinkovitosti tega sistema za serije, prodane za ceno med najnižjo ceno in najnižjo ceno, povečano za 50 %, za vsako skupino sort plača variabilna premija, enaka nič;

ker naj se premija prilagodi, kadar se delež vlage v dostavljenem tobaku do 4 % razlikuje od deleža vlage, določenega za vsako skupino sort na podlagi primernih zahtev glede kakovosti, zaradi poenostavitve pregledov ob dobavi pa naj se določita obseg in pogostnost vzorčenja, skupaj z metodo za izračun prilagojene teže za določitev deleža vlage;

ker naj se omeji obdobje za dostavo tobaka podjetjem za predelavo (vendar se po potrebi spreminja glede na skupino sort), da se prepreči prenos iz ene letine v drugo z namenom goljufije;

ker naj se določijo pogoji za izplačila premij in odkupne cene zaradi preprečevanja goljufij; ker pa je vendarle dolžnost držav članic, da določijo nadaljnji način upravljanja in nadzora na podlagi člena 17(1) Uredbe (EGS) št. 2075/92;

ker se premije lahko izplačajo šele po pregledu ob dostavi, da se zagotovi dejansko izvajanje zadevnih postopkov in da so bili upoštevani sistemi kvot; ker naj se, pod pogojem, da se položi ustrezna varščina, predvidi proizvajalcem izplačilo predplačil v višini 50 % premije, ki se izplača; ker naj se, zato da se omogoči izplačilo predplačil tudi skupinam proizvajalcev, ki ne zmorejo stroškov pologa varščine, dovoli uporaba posebne pomoči za kritje teh stroškov;

ker skladno z Uredbo (EGS) št. 2075/92 države članice premijo izplačajo neposredno proizvajalcem in imajo proizvajalci možnost prenesti svojo presežno proizvodnjo na naslednjo letino do največ 10 % kvote, ki jim je bila dodeljena;

ker člen 9 Uredbe (EGS) št. 2075/92 uvaja sistem kvot za različne skupine sort tobaka; ker je treba roke za dodelitev kvot določiti dovolj zgodaj, da lahko proizvajalci dodeljene količine pri proizvodnji tobaka kar se da upoštevajo;

ker je po členu 9(3) Uredbe (EGS) št. 2075/92 treba proizvodne kvote dodeliti proizvajalcem v sorazmerju s povprečnimi količinami tobaka, dostavljenimi za predelavo v treh letih pred letom zadnje letine, in morajo tako dodeljene kvote veljati tri leta; ker dodelitev določene količine, ki daje pravico do premije za dano letino, ne pomeni, da se pridobi kakršna koli pravica v naslednjih letih;

ker naj se v vsaki državi članici določijo nacionalne rezerve kvot, da se poveča prožnost sistema dodelitve kvot, proizvajalci spodbudijo k preusmeritvi na druge pridelke in olajša prestrukturiranje kmetijskih gospodarstev v državah članicah; ker naj te nacionalne rezerve sestavljajo kvote, sproščene zaradi linearnega znižanja vseh kvot, dodeljenih proizvajalcem, in ker so države članice lahko uporabile linearno znižanje količin, navedenih v potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot, ki so bile dokončno prenesene skupaj s kvotami, neuporabljenimi v sklenjenih pogodbah o pridelavi, vključno s količinami, navedenimi v potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot, ki so bile prenesene začasno;

ker naj se določi postopek za izračun kvote za proizvajalce, ki so začeli gojiti tobak ali so povečali svojo kvoto;

ker so potrebne določbe za upoštevanje primerov, ko se tobak predeluje v drugih državah članicah in državah članicah proizvajalkah; ker naj se v takšnem primeru količina obravnavanega surovega tobaka prevzame v državi članici, v kateri je bil proizveden, v korist proizvajalcev v navedeni državi članici;

ker naj se proizvajalcem izdajo potrdila o dodelitvi proizvodnih kvot na podlagi njihove dostave tobaka iz letin v referenčnih letih; ker morajo države članice biti sposobne povečati količine, ki jih je treba upoštevati pri nekaterih proizvajalcih, ki poslujejo v posebnih okoliščinah;

ker lahko količinski pragi, veljavni za letino, za nekatere skupine sort presegajo, za druge pa so nižji od pragov, določenih za prejšnjo letino; ker naj se dodatne količine razdelijo med zadevne stranke na podlagi objektivnih meril, upoštevajoč nekatere prioritete, ki jih določijo države članice glede na njihove razmere;

ker je treba dovoliti prenos proizvodnih kvot znotraj posamezne skupine sort, bodisi na letni bodisi na trajni osnovi, in uvesti prednostno pravico med proizvajalci, da bi spodbudili prenos kvot med proizvajalci, ki so člani iste skupine proizvajalcev; ker pri izračunu kvote za vsakega proizvajalca ne bi smeli upoštevati količin, dostavljenih kot del letnega prenosa;

ker je zlasti pri določitvi minimalnih količin v potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot in preprečevanju goljufij treba upoštevati dejstvo, da lahko proizvodno enoto skupaj izkoriščajo člani ene družine;

ker lahko prostovoljna izmenjava proizvodnih kvot med proizvajalci olajša racionalizacijo proizvodnje;

ker je treba poskrbeti, da se spori rešujejo prek skupnih odborov;

ker naj se uvede program odkupa kvot z ustreznim znižanjem jamstvenih pragov z namenom olajšati prostovoljni umik posameznih proizvajalcev s področja tobaka; ker naj se določijo zneski, do katerih bodo upravičeni proizvajalci, katerih kvote se odkupijo nazaj, brez poseganja v prihodnje spremembe; ker naj se zaradi ohranjanja proizvodnje, kolikor je mogoče v istem proizvodnem sektorju, uvede prednostna pravica med proizvajalci za nakup kvot, ki so naprodaj v okviru programa odkupa;

ker morajo zaradi pravilnega upravljanja, preglednosti in preverjanja proizvajalci, ki niso člani skupine proizvajalcev, dostaviti ves tobak določene skupine sort iste letine enemu samemu podjetju za predelavo, izplačila skupinam proizvajalcev in izplačilo odkupne cene podjetij za prvo predelavo proizvajalcem se morajo izvesti samo prek banke ali poštnega nakazila na en sam račun, ki je vezan na izplačilo posameznim proizvajalcem, javno pa je treba objaviti proizvodno kvoto, dodeljeno posameznemu proizvajalcu;

ker se skladno s členom 4a(5) Uredbe (EGS) št. 2075/92 skupinam proizvajalcev dodeli posebna pomoč, ki ne presega 2 % celotne premije in ohrani najvišji odstotek za zagotovitev pravilnega izvajanja nalog, zaupanih skupinam proizvajalcev, zlasti ukrepov za izboljšanje varstva okolja;

ker morajo na podlagi člena 17(1) Uredbe (EGS) št. 2075/92 države članice sprejeti ukrepe, potrebne za zagotavljanje skladnosti s predpisi Skupnosti za surovi tobak; ker morajo nadzorni ukrepi izpolnjevati nekatere zahteve, da se zagotovi njihova enotna uporaba v vseh državah članicah na podlagi integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, katerega ustrezni predpisi so določeni v Uredbi (EGS) št. 3508/92 z dne 27. novembra 1992 o uvedbi integriranega administrativnega in kontrolnega sistema za nekatere programe pomoči Skupnosti ([1]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 820/97 ([2]), in Uredbi Komisije (EGS) št. 3887/92 z dne 23. decembra 1992 o določitvi podrobnih pravil za uporabo integriranega administrativnega in kontrolnega sistema za nekatere programe pomoči Skupnosti ([3]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1078/98 ([4]);

ker se v več državah članicah tobak običajno ne pregleda na kraju, kjer se predela, temveč tam, kamor je dostavljen; ker se taki pregledi štejejo za nezadostne; ker naj se natančno določijo mesta, kamor je treba dostaviti tobak in kjer se izvedejo pregledi;

ker je treba učinkovito preverjati izpolnjevanje določb o pomoči Skupnosti; ker naj se s tem v zvezi določijo podrobna merila in tehnične določbe za izvajanje administrativnih pregledov in pregledov na kraju samem; ker naj se glede na izkušnje, pridobljene pri izvajanju pregledov na kraju samem, določijo minimalne ravni inšpekcije z uporabo analize tveganja, podrobno pa naj se določijo dejavniki, ki jih je treba upoštevati;

ker je v skladu s točkama (a) in (c) člena 5 Uredbe (EGS) št. 2075/92 dodelitev premije odvisna od pogoja, da prihaja tobak v listih iz točno določenega proizvodnega območja in se dostavlja na podlagi pogodbe o pridelavi; ker se te pogoji zlahka zaobidejo, če ni pregledov za preverjanje, ali je bilo območje, navedeno v pogodbi, dejansko zasajeno z navedeno sorto; ker je treba določiti minimalno število pregledov, ki jih države članice izvedejo na obdelovalnih območjih, in posledice ugotovljenih nepravilnosti; ker morajo biti te posledice ob upoštevanju načela sorazmernosti dovolj odvračilne, da se preprečijo neresnične navedbe;

([1]) UL L 355, 5.12.1992, str. 1.
([2]) UL L 117, 7.5.1997, str. 1.
([3]) UL L 391, 31.12.1992, str. 36.
([4]) UL L 212, 30.7.1998, str. 23.

ker je zaradi preprečevanja goljufij treba takoj uvesti nadzor nad tobakom v listih, ko ga proizvajalec dostavi podjetju za prvo predelavo; ker mora biti tobak nadzorovan, dokler se ne opravita predelava in priprava za trg; ker je treba pregledati tudi ves tobak v listih, uvožen iz tretjih držav, ki se da v prvo predelavo in pripravi za trg v istem podjetju za predelavo, in tobak v listih s poreklom v Skupnosti;

ker morajo biti za nadzor, ki ga je treba opraviti, podatki in dokumenti podjetij za predelavo in proizvajalcev dostopni v uporabni obliki;

ker naj se opredelijo posledice kakršnih koli ugotovljenih nepravilnosti; ker morajo biti takšne posledice ob upoštevanju načela sorazmernosti dovolj odvračilne, da se prepreči kakršna koli nezakonita uporaba pomoči Skupnosti;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za tobak,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

Opredelitve

Člen 1

Za namene te uredbe:

— „dostava“ pomeni vsak postopek, opravljen na določen dan in obsegajoč predajo surovega tobaka, ki ga preda proizvajalec podjetju za predelavo po pogodbi o pridelavi,

— „skupina proizvajalcev“ pomeni skupino proizvajalcev, priznano v skladu s členom 4,

— „začasni prenos“ pomeni prenos količin, navedenih v potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot za obdobje največ 1 leta, ki se ne sme ponoviti med triletnim obdobjem dodelitve kvot,

— „trajni prenos“ pomeni prenos količin, navedenih v potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot za obdobje več kakor enega leta med triletnim obdobjem dodelitve kvot,

— „prvi kupec“ pomeni podjetje za prvo predelavo, ki prvo podpiše pogodbo o pridelavi,

— „serija“ pomeni del ali celotno proizvodnjo tobaka, ki ga je dobavil proizvajalec, razdeljenega v enega ali več kakovostnih razredov, ne glede na to, če je bil dejansko izročen ločeno ali ne, z natančno določeno težo in deležem vlage ter oštevilčen tako, da se ugotovi plačana odkupna cena in posamezni proizvajalec,

— „kontrolno potrdilo“ pomeni dokument, ki ga izda pristojna nadzorna služba, ki potrjuje, da je količino zadevnega tobaka prevzelo podjetje za prvo predelavo, da je bila ta količina dostavljena v okviru potrdila o dodelitvi kvot, dodeljenih proizvajalcem, in da so bili posli opravljeni v skladu z veljavnimi predpisi.

NASLOV II

Skupine proizvajalcev

POGLAVJE I

P r i z n a n j e

Člen 2

1. Države članice priznajo skupine proizvajalcev na njihov zahtevek.

2. Skupine proizvajalcev ne smejo opravljati prve predelave tobaka.

3. Proizvajalci tobaka ne smejo biti člani več kakor ene skupine proizvajalcev.

Člen 3

1. Skupine proizvajalcev morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) ustanovijo se na pobudo svojih članov;

(b) ustanovijo se zato, da proizvodnjo proizvajalcev, ki so pristopili, skupno prilagodijo zahtevam trga;

(c) sprejmejo skupna pravila za proizvodnjo in dajanje svojih proizvodov na trg in zagotovijo, da njihovi člani uporabljajo ta pravila, zlasti glede kakovosti proizvoda in načinov pridelave ter po potrebi nabavijo seme, gnojila in druga sredstva za proizvodnjo;

(d) njihovo delovanje ureja statut, ki njihove dejavnosti omejuje izključno na surovi tobak. Po statutu so proizvajalci, ki pristopijo, zavezani najmanj:

— tržiti celotno proizvodnjo, namenjeno prodaji prek skupine,

— izpolnjevati splošna pravila proizvodnje in trženja;

(e) morajo imeti potrdila o dodelitvi kvot, nanašajoča se na v tonah izražene količine, ki so enake ali večje od odstotka jamstvenega praga za državo članico, določenega v Prilogi I, v kateri ima skupina sedež.

Države članice lahko določijo višji odstotek in minimalne pogoje glede števila proizvajalcev;

(f) njihov statut mora vključevati določbe, da člani skupine, ki želijo izstopiti iz članstva, to lahko storijo, če:

— so bili člani skupine najmanj eno leto po njenem priznanju

in

— skupino najpozneje do 31. oktobra pisno obvestijo o izstopu, ki začne veljati od naslednje letine. Te določbe se uporabljajo brez poseganja v nacionalne zakone ali druge predpise v natančno določenih primerih, namenjene pa so zaščiti skupine ali njenih upnikov pred finančnimi posledicami, ki bi lahko nastale zaradi izstopa člana, ali preprečitvi izstopa člana med finančnim letom;

(g) pri ustanavljanju in celotnem obsegu njihovih dejavnosti morajo onemogočati kakršno koli diskriminacijo, ki je nasprotna delovanju skupnega trga in izpolnjevanju splošnih ciljev Pogodbe, to velja zlasti za vsako diskriminacijo, ki temelji na nacionalnosti ali sedežu:

— proizvajalcev ali skupin proizvajalcev, ki lahko postanejo člani skupin,

ali

— njihovih gospodarskih partnerjev;

(h) morajo biti pravne osebe ali imeti potrebno pravno sposobnost, da so v skladu z nacionalnim pravom lahko nosilci pravic in obveznosti;

(i) morajo imeti računovodstvo, ki omogoča pristojnemu organu popoln pregled, kako je skupina uporabila posebno pomoč;

(j) ne smejo imeti prevladujočega položaja v Skupnosti, razen če je to potrebno za doseganje ciljev iz člena 38 Pogodbe;

(k) njihov statut mora določati obveznost, da njihovi člani izpolnjujejo pogoje, določene v pododstavkih (c) in (d), najpozneje od dneva:

— ko začne veljati priznanje

ali

— ko postanejo člani, če je to pozneje od dneva priznanja.

2. Trženje prek skupine po odstavku 1(d) vključuje najmanj naslednje postopke:

— sklepanje pogodb o pridelavi skupine v njenem lastnem imenu in za lasten račun za celotno proizvodnjo članov skupine,

— dobavo celotne proizvodnje skupine proizvajalcev, pripravljene v skladu s skupnimi standardi za dostavo predelovalcem.

Člen 4

1. Države članice so pristojne za priznavanje skupin proizvajalcev, ki imajo statutarni sedež na njihovem ozemlju.

2. Zadevna država članica odloči o zahtevkih za priznanje v 60 dneh od dneva vložitve zahtevka na podlagi izpolnjevanja pogojev iz člena 3.

3. Država članica določi datum, ko začne veljati priznanje. Ta dan ne sme biti pred datumom, ko skupina dejansko začne poslovati.

Člen 5

1. Vsaka skupina proizvajalcev posodobi podatke, ki zadevajo njeno priznanje, vsako leto pred 15. novembrom in državo članico obvesti o vsaki spremembi glede na prejšnje obdobje.

2. Skupine proizvajalcev, ki izpolnjujejo pogoje za priznanje 15. novembra, so lahko še naprej priznane za letino naslednjega leta.

3. Skupine proizvajalcev, ki 15. novembra ne izpolnjujejo več pogojev za priznanje, lahko pred končnim datumom, določenim skladno s členom 10(1) za sklenitev pogodb o pridelavi, v skladu s členom 4, vložijo zahtevek za nadaljnje priznanje v zvezi z letino navedenega leta.

POGLAVJE II

O d v z e m p r i z n a n j a

Člen 6

1. Zadevna država članica odvzame priznanje skupini proizvajalcev:

(a) če se posebna pomoč uporabi za namene, ki niso tisti, določeni v členu 40(2);

(b) če pogoji za priznanje niso več izpolnjeni;

(c) če priznanje temelji na napačnih podatkih;

(d) če je skupina prejela priznanje z neprimernimi sredstvi;

(e) če se Komisija odloči, da se člen 85(1) Pogodbe uporablja za sporazume, sklepe in usklajena ravnanja;

(f) če se ugotovi, da se lahko uporabijo določbe člena 51.

2. Država članica odvzame priznanje brez poseganja v člen 5(2) in (3) z veljavnostjo od dneva, ko pogoji za priznanje niso več izpolnjeni.

Pomoč, izplačana po tem datumu, se povrne skupaj z obrestmi od dneva izplačila do dneva povrnitve pomoči. Uporabi se obrestna mera, ki velja za podobne povračilne obveznosti po nacionalnem pravu.

3. Kadar se priznanje odvzame zaradi hudih kršitev, se pomoč, ki jo je treba povrniti, poveča za 30 %.

V takšnih primerih in skladno s členom 51 se priznanje ne more obnoviti v 12 mesecih od dneva odvzema.

4. Po odvzemu priznanja mora skupina proizvajalcev za priznanje znova vložiti zahtevek.

NASLOV III

Podjetja za prvo predelavo

Člen 7

1. Država članica, na ozemlju katere ima prva predelava sedež, je pristojna za odobritev podjetij za prvo predelavo, pooblaščenih za podpis pogodb o pridelavi.

2. Država članica odloči o zahtevku za odobritev v skladu s členom 6(2) Uredbe (EGS) št. 2075/92 in drugimi pogoji, ki jih je sama določila, v 60 dneh od dneva vložitve zahtevka in določi datum, od katerega začne veljati odobritev, če se zahtevek sprejme. Odobritev podjetja za prvo predelavo ni mogoča pred datumom vložitve zahtevka.

3. Država članica odvzame podjetju za prvo predelavo odobritev z veljavnostjo od naslednje letine od dneva, ko en ali več pogojev odobritve ni več izpolnjen ali v primeru, predvidenem v členu 53.

NASLOV IV

Shema premij

POGLAVJE I

Proizvodna območja

Člen 8

Za vsako skupino sort so proizvodna območja iz člena 5(a) Uredbe (EGS) št. 2075/92 tista, ki so določena v Prilogi II k tej uredbi.

Države članice lahko opredelijo bolj omejena proizvodna območja, zlasti zaradi zagotavljanja kakovosti. Omejena proizvodna območja ne smejo presegati površine upravne enote ali, v Franciji, kantona.

POGLAVJE II

Pogodbe o pridelavi

Člen 9

1. Pogodbe o pridelavi iz člena 5(c) Uredbe (EGS) št. 2075/92 se sklepajo med podjetjem za prvo predelavo na eni strani in skupino proizvajalcev ali posameznim proizvajalcem, ki ne pripada skupini, na drugi.

2. Pogodbe o pridelavi se sklepajo po skupini sort. Podjetje za prvo predelavo zavezujejo k prevzemu pogodbeno določene količine tobaka v listih, proizvajalca, ki ni član skupine, ali skupino proizvajalcev k dostavi navedene količine podjetju za prvo predelavo, kolikor to omogoča njihova dejanska proizvodnja.

3. Pogodbe o pridelavi morajo vsebovati najmanj naslednje navedbe:

(a) pogodbene stranke;

(b) sklic na potrdilo o dodelitvi kvote proizvajalca;

(c) skupino sort tobaka, ki je predmet pogodbe, in če je potrebno, sorto tobaka;

(d) največjo količino, ki jo je treba dostaviti;

(e) natančno lokacijo, na kateri je tobak proizveden (proizvodno območje iz člena 8, provinca, občina, opredelitev parcele na podlagi integriranega kontrolnega sistema iz člena 43);

(f) površino zadevne parcele brez služnostnih poti in ograd;

(g) nakupno ceno, skladno z razredom kakovosti, brez premije, stroškov storitev in davkov;

(h) minimalne dogovorjene zahteve glede kakovosti po posameznem razredu kakovosti, z najmanj tremi razredi, in obveznost pridelovalca, da podjetju za predelavo dostavi surovi tobak, ki ustreza najmanj tem zahtevam glede kakovosti;

(i) obveznost podjetja za prvo predelavo, da izplača proizvajalcu odkupno ceno glede na razred kakovosti;

(j) rok za plačilo odkupne cene, ki ne sme biti daljši kakor 30 dni od dneva dostave;

(k) klavzulo, ki predvideva avkcijski postopek za pogodbe, če se zadevna država članica odloči uporabiti člen 12.

Če se država članica odloči izplačati premije proizvajalcem prek podjetij za prvo predelavo v skladu z drugo alineo člena 6(4) Uredbe (EGS) št. 2075/92, mora pogodba o pridelavi vsebovati tudi obveznost podjetja za prvo predelavo, da poleg cene proizvajalcu plača še znesek v višini premije za količino, določeno s pogodbo in dejansko dostavljeno.

4. Pogodbe veljajo le za eno letino.

5. Po členu 10(2) Uredbe (EGS) št. 2075/92 lahko pogodbene stranke v pogodbah o pridelavi s pisnim aneksom povečajo količine, prvotno določene v pogodbi, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) v aneksu je navedena presežna proizvodnja proizvajalca za vsako skupino sort po krajih in za letino, določeno v pogodbi, do največ 10 % kvote, dodeljene proizvajalcu za navedeno letino;

(b) aneks se predloži v registracijo pristojni službi najpozneje deseti dan po datumu, določenem v členu 16(1) te uredbe.

Pristojna služba registrira aneks iz prvega pododstavka, potem ko preveri, da proizvajalec ni prenesel presežkov prejšnje letine.

Člen 10

1. Pogodbe o pridelavi se sklenejo do 30. maja v letu posamezne letine, razen v primerih višje sile.

2. Razen v primerih višje sile je treba že sklenjene pogodbe o pridelavi predložiti v registracijo pristojni službi najpozneje v 10 dneh po skrajnem roku za sklenitev pogodb.

3. Če se rok za sklenitev pogodb, predviden v odstavku 1, ali predložitev pogodb o pridelavi, predviden v odstavku 2, prekorači za največ 15 dni, se nadomestilo premije zmanjša za 20 %.

4. Pristojna služba je služba iz države članice, v kateri poteka predelava. Kadar predelava ne poteka v državi članici, v kateri je bil tobak pridelan, pristojna služba države članice, v kateri poteka predelava, takoj pošlje izvod registrirane pogodbe pristojni službi države članice proizvajalke.

Če ta služba sama ne opravlja nadzora nad shemo premij, pošlje izvod registrirane pogodbe službi za nadzor.

Člen 11

Kadar se pogodba o pridelavi sklene med podjetjem za predelavo in skupino proizvajalcev, se ji priloži seznam, na katerem so navedena imena proizvajalcev, njihova vsakokratna proizvodna območja v skladu s členom 9(3)(e) in (f) ter navedbe njihovih kvot.

Člen 12

1. Države članice pred 31. januarjem v letu posamezne letine sklenejo, ali naj se uporabi avkcijski postopek za pogodbe o pridelavi, ki zajema vse take pogodbe, podpisane na njihovem ozemlju.

2. Avkcijski postopek za pogodbe o pridelavi zahteva, da se v pogodbe iz člena 9(1) vključi klavzula, po kateri lahko proizvajalci zamenjajo prvega kupca z drugim podjetjem za prvo predelavo najpozneje 20 dni pred začetkom dostave tobaka.

Do takšne zamenjave lahko pride, kadar podjetje za prvo predelavo, ki je že izjavilo, da je pripravljeno v celoti prevzeti zadevno pogodbo, da eno ali več formalnih ponudb. Nove cene, brez premije, kakršnih koli stroškov storitev in davkov morajo biti najmanj 10 % višje od cen, navedenih v pogodbi.

3. Proizvajalci, ki prejmejo formalne ponudbe, s priporočeno pošto obvestijo prvega kupca o novih cenah brez premije, kakršnih koli stroškov storitev in davkov.

4. Prvi kupci se v pogodbi ne nadomestijo, kadar proizvajalca v sedmih dneh po prejemu priporočene pošte iz odstavka 3 obvestijo, da sprejemajo nove cene, ki so posledica avkcijskega postopka. Prvi kupci, ki ne sprejmejo novih cen ali se ne odzovejo v določenem roku, se v pogodbi nadomestijo s podjetjem za prvo predelavo, ki je proizvajalcu formalno ponudilo najvišjo ceno.

5. Proizvajalci obvestijo prvega kupca in državo članico o tej nadomestitvi pred dnem, ko začnejo dostavljati tobak, tako da ji pošljejo posodobljen izvod izvirne pogodbe, ki so jo parafirale zadevne stranke.

6. Kadar se tobak, proizveden v državi članici, predela v drugi državi članici, se avkcijski postopek za pogodbe o pridelavi uporablja na podlagi določb, sprejetih v državi članici proizvajalca.

POGLAVJE III

Minimalne zahteve glede kakovosti

Člen 13

Tobak, dostavljen podjetjem za predelavo, mora biti brez napak, dobre tržne kakovosti in brez kakršnih koli lastnosti, navedenih v Prilogi III. Pogodbene stranke se lahko dogovorijo za strožje zahteve glede kakovosti.

Člen 14

Države članice lahko predvidijo, da se spori glede kakovosti podjetju za prvo predelavo dostavljenega tobaka predložijo poravnalnemu svetu. Države članice določijo pravila glede sestave in postopkov odločanja v takšnih službah; sestavljena je iz enega ali več predstavnikov proizvajalcev in predelovalcev v enakem številu.

POGLAVJE IV

Izplačilo premij in predplačil

Člen 15

1. Podrobna pravila o razdelitvi premije iz člena 4(a)(1) Uredbe (EGS) št. 2075/92, minimalno razmerje med variabilnim delom in premijo ter metoda za izračun variabilnega dela premije se določijo v Prilogi V k tej uredbi. Države članice lahko povečajo razmerje med variabilnim delom in premijo do največ 45 %.

2. Fiksni del premije, ki se izplača bodisi skupinam proizvajalcev, da se v celoti razdeli vsakemu članu skupine, bodisi posameznim proizvajalcem, ki niso člani skupine, in količina, izravnana glede na potrdilo o dodelitvi proizvodnih kvot zadevne stranke, se izračunata na podlagi teže tobaka v listih zadevne skupine sort, ki ustreza minimalnim zahtevam glede kakovosti in jo prevzame podjetje za prvo predelavo.

Kadar se delež vlage razlikuje od vrednosti, določene v Prilogi IV za zadevno sorto, se teža prilagodi za vsako odstotno točko razlike do največ 4 % vlage.

3. Postopek za določanje deleža vlage, obseg in pogostost vzorčenja ter metoda za izračunavanje prilagojene teže so določeni v Prilogi VI.

4. Variabilni del premije, izplačan skupinam proizvajalcev za porazdelitev v celoti vsakemu posameznemu članu, se izračuna za vsako dobavljeno serijo na podlagi odkupne cene, ki jo za to serijo plača podjetje za prvo predelavo.

Člen 16

1. Razen v primerih višje sile proizvajalci izgubijo pravico do premije, če svoje celotne proizvodnje ne dostavijo podjetju za prvo predelavo do 30. aprila v letu, ki sledi letu posamezne letine za skupine sort VI, VII in VIII, ter do 15. aprila v letu, ki sledi letu posamezne letine za druge skupine sort.

Dostavo je treba izvesti bodisi neposredno do mesta, kjer se bo tobak predelal, bodisi, če država članica to dovoli, do odobrenega odkupnega centra. Pristojna nadzorna služba odobri takšne odkupne centre, ki morajo imeti primerne naprave, tehtnice in prostore.

2. Vsak proizvajalec pisno obvesti pristojno nadzorno službo za skupine sort VI, VII in VIII najpozneje do 10. maja in za druge skupine sort najpozneje do 25. aprila o vseh količinah tobaka v listih, ki niso dostavljene podjetju za prvo predelavo do rokov, določenih v odstavku 1, z navedbo kraja, kjer se tobak skladišči. Pristojna služba sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da se tobak, ki se ni dostavil podjetju za prvo predelavo do rokov, določenih v odstavku 1, nato ne prijavi kot del naslednje letine.

Člen 17

Posamezni proizvajalci, ki niso člani skupine, lahko tobak določene skupine sort iste letine dostavijo samo enemu podjetju za predelavo.

Člen 18

1. Pristojna služba države članice izplača:

— fiksni del premije skupini proizvajalcev ali posameznemu proizvajalcu, ki ni član skupine,

— variabilni del premije in posebno pomoč skupini proizvajalcev,

na podlagi kontrolnega potrdila, ki ga izda pristojna nadzorna služba, ki potrjuje, da je bil tobak dostavljen, in dokazila, da je bila plačana odkupna cena iz člena 9(3)(i).

2. Države članice morajo proizvajalcem izplačati fiksni del premije in posebno pomoč v 30 dneh od dneva predložitve dokumentov, predvidenih v odstavku 1.

Variabilni del premije je treba izplačati skupini proizvajalcev v 30 dneh od dneva predložitve dokumentov iz odstavka 1 in izjave, ki jo izda zadevna skupina, s katero potrjuje, da so bile dostave vsake skupine sort opravljene.

3. Skupine proizvajalcev izplačajo fiksni in variabilni del premije svojim članom z bančnim ali poštnim nakazilom v 30 dneh po prejetju določenega zneska.

4. Izplačilo zneskov iz odstavkov 1 in 2 skupinam proizvajalcev in plačilo odkupne cene podjetij za prvo predelavo proizvajalcem se lahko izvede le z bančnim ali poštnim nakazilom na en sam račun, ki mora biti pri skupini proizvajalcev vezan na izplačila posameznim članom skupine.

5. Ne glede na odstavek 1 dokazilo o plačilu odkupne cene iz člena 9(3)(i) ni potrebno, če je bilo dokazano, da je podjetje za prvo predelavo, ki je podpisalo pogodbo, v stečajnem postopku ali je že bil stečaj sodno razglašen ali v podobnih postopkih.

Člen 19

1. Države članice uporabijo sistem predplačil na premije za proizvajalce v skladu z odstavki 2 do 8.

2. Predplačilo iz odstavka 1 se izplača na zahtevek proizvajalca na podlagi potrdila pristojne nadzorne službe o upravičenosti do predplačila.

3. Zahtevkom za predplačilo morajo biti priloženi naslednji dokumenti, razen kadar država članica določi drugače, ker jih že ima:

(a) izvod pogodbe o pridelavi, ki jo je sklenil proizvajalec v svojem imenu;

(b) izvod potrdila o dodelitvi kvote, ki se izda proizvajalcu in je zajet z navedeno pogodbo o pridelavi;

(c) pisna izjava zadevnega proizvajalca z navedbo količin tobaka, ki jih lahko dostavi med tekočo letino.

4. Potrdilo iz odstavka 2 izda pristojna nadzorna služba po preverjanju dokumentov iz odstavka 3 in utemeljenosti pisne izjave, ki jo je dal proizvajalec.

5. Plačilo predplačila, ki znaša največ 50 % premije, izplačljive proizvajalcu, je pogojeno s pologom varščine, ki je enaka znesku predplačila, povečanega za 15 %.

Predplačilo se izplača od 16. oktobra v letu posamezne letine in se mora izplačati v 30 dneh po vložitvi zahtevka iz odstavka 2 in dokazila o pologu varščine, razen če se zahtevek vloži pred 16. septembrom, se ta rok podaljša na 60 dni.

6. Kadar se predplačilo izplača skupini proizvajalcev in se izplačano predplačilo v 30 dneh po prejemu ne uporabi za plačilo premij upravičenim članom ali vrne državi članici, se na preostali znesek predplačila plačajo obresti po meri, ki jo določi država članica. Te obresti, ki se računajo od dneva prejema predplačila, se knjižijo v korist Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS).

7. Izplačano predplačilo se odšteje od zneska premije, ki se izplača proizvajalcu po členu 18(1), z začetkom od prve izvedene dostave.

Položena varščina se sprosti ob predložitvi kontrolnega potrdila za količino tobaka in dokazila o izplačilu zneska, enakovrednega premiji, proizvajalcem, ki so do nje upravičeni. Države članice postavijo dopolnilne pogoje, zlasti rok dostave tobaka ali minimalne količine, za katere se lahko izda kontrolno potrdilo. Po izplačilu 50 % premije, ki se izplača, se sprosti znesek v višini 50 % položene varščine. Položena varščina se sprosti, ko se je celotno izplačano predplačilo odštelo od premije, ki se izplača.

8. Kadar proizvajalec v roku, določenem v členu 16(1), ne izvede dostav, ki bi omogočile odštetje celotnega izplačanega predplačila od zneska premij, ki se izplača, zapade varščina, ki jo proizvajalec položi, za preostali znesek predplačila, razen v primeru višje sile.

9. Države članice določijo dopolnilne pogoje glede dodeljevanja predplačil in zlasti končni rok za vložitev zahtevkov. Proizvajalci ne morejo vlagati zahtevkov za predplačilo, potem ko so že začeli dostavljati.

Člen 20

1. Za letini 1999 in 2000 lahko države članice izplačajo premijo proizvajalcem prek podjetij za prvo predelavo. V takšnih primerih pristojna služba države članice predelovalcem izplača:

— fiksni del premije za skupine proizvajalcev in posamezne proizvajalce, ki niso člani skupine,

— variabilni del premije in posebno pomoč za skupine proizvajalcev

na podlagi kontrolnega potrdila in dokazila o plačilu odkupne cene iz člena 9(3)(i).

2. Država članica izplača premijo podjetjem za prvo predelavo v naslednjih rokih:

(a) fiksni del premije in posebno pomoč v 30 dneh po predložitvi dokumentov, predvidenih v odstavku 1;

(b) variabilni del premije v 30 dneh po predložitvi izjave zadevne skupine proizvajalcev in dokumentov, predvidenih v odstavku 1.

3. Podjetje za prvo predelavo izplača fiksni del premije in, kadar je potrebno, variabilni del premije ter posebno pomoč zadevnemu proizvajalcu v 10 dneh po dnevu prejema zadevnih zneskov.

4. Zneski iz odstavka 1 se lahko izplačajo le z bančnim ali poštnim nakazilom na en sam račun, ki mora biti pri skupini proizvajalcev vezan na izplačilo posameznim članom skupine proizvajalcev.

Člen 21

1. Premije izplačajo ali dajo predplačilo zanje države članice, v kateri je bil tobak proizveden. Izplačajo se proizvajalcu v valuti države članice, v kateri je bil tobak proizveden.

2. Kadar se tobak ne predela v državi članici proizvajalki, država članica predelovalka po opravljenih zahtevanih pregledih državi članici proizvajalki posreduje vse podatke, potrebne za izplačilo premije ali sprostitev varščine.

NASLOV V

Proizvodne kvote

POGLAVJE I

Dodelitev kvot

Člen 22

1. Države članice dodelijo proizvodne kvote za vsako skupino sort za tri zaporedne letine v mejah jamstvenih pragov, določenih skladno s členom 9(2) Uredbe (EGS) št. 2075/92, posameznim proizvajalcem, ki niso člani skupine proizvajalcev, in skupinam proizvajalcev v razmerju s povprečno količino tobaka, ki jo je vsak posamezni proizvajalec ali vsaka skupina proizvajalcev dostavila v treh letih pred letom zadnje letine.

2. Države članice lahko dodelijo proizvodne kvote neposredno posameznim proizvajalcem, ki niso člani skupine proizvajalcev, in skupinam proizvajalcev, ali pa od njih zahtevajo, da vložijo zahtevke za proizvodne kvote.

3. Države članice izdajo dodelitve kvot posameznim proizvajalcem, ki niso člani skupine proizvajalcev, in skupinam proizvajalcev najpozneje do 31. januarja v letu posamezne letine.

Člen 23

Dodelitev proizvodne kvote ne vpliva na dodelitev kvot v naslednjih letih.

Člen 24

1. Kvote za vsakega proizvajalca se izračunajo tako, da se uporabi povprečna količina, ki jo pridela vsak proizvajalec, kot odstotek skupnih povprečnih količin, izračunanih v skladu s členom 9 Uredbe (EGS) št. 2075/92 in členoma 22 in 25 te uredbe, pri čemer se ta odstotek uporabi na posebnih jamstvenih pragovih države članice za obravnavano skupino sort.

2. Pri skupinah proizvajalcev vsak proizvajalec, ki je član skupine, ob izstopu ohrani upravičenost do lastne kvote, izračunane po odstavku 1.

3. Proizvodne kvote proizvajalcev, ki so na novo začeli gojiti tobak ali so povečali svoje kvote po členu 29(3), je treba izračunati tako:

— za letine po dodelitvi po členu 29(3) in do naslednje razdelitve triletnih proizvodnih kvot spremenjene kvote ostanejo enake,

— ko se kvote dodelijo, proizvajalci dobijo proizvodno kvoto v skladu z odstavkom 1.

4. Proizvajalci, ki so povečali svojo kvoto zaradi začasnega prenosa, ob dodelitvi kvot dobijo proizvodno kvoto v razmerju s povprečno količino dostavljenega tobaka, brez proizvodnih kvot, na katere je vplival prenos.

5. Proizvajalci, ki so povečali svoje kvote zaradi trajnega prenosa, ob dodelitvi kvot dobijo proizvodno kvoto v razmerju s povprečno količino dostavljenega tobaka, vključno s proizvodnimi kvotami, na katere je vplival prenos.

6. Odstotni deleži proizvajalcev se izražajo na najmanj štiri decimalna mesta natančno. Kvote se določijo v kilogramih.

Člen 25

1. Za izračunavanje povprečnih količin, dostavljenih v predelavo, se šteje, da je ves tobak posamezne letine dostavljen v koledarskem letu obravnavane letine. Vendar pa se šteje, da so količine tobaka, dostavljenega za predelavo na podlagi člena 9(5), dostavljene v letu posamezne letine, ko so bile upravičene do premije. Upošteva se samo količina tobaka, ki se dejansko dostavi in daje pravico do premije.

2. Količine tobaka, ki ga dostavijo proizvajalci s sedežem zunaj priznanih proizvodnih območij v skladu s členom 5(a) Uredbe (EGS) št. 2075/92, se ne upoštevajo pri izračunu iz odstavka 1.

Člen 26

1. Kadar se tobak, proizveden v eni državi članici, predeluje v drugi, se kvote dodelijo v skladu z odstavki 2, 3 in 4.

2. Država članica predelovalka za vsakega proizvajalca in skupino sort obvesti državo članico proizvajalko o količinah surovega tobaka iz države članice proizvajalke, dostavljenih v predelavo v referenčnih letih, ki se uporabljajo za izračun proizvodnih kvot po členu 9(3) Uredbe (EGS) št. 2075/92.

3. To obvestilo se pošlje najpozneje do 15. novembra v letu pred letom določene letine.

4. Država članica proizvajalka dodeli ustrezen delež svoje posebne količine jamstvenega praga proizvajalcem, ki so dostavili tobak podjetjem za predelavo v drugi državi članici v referenčnih letih iz odstavka 2.

Kadar se dodeljujejo proizvodne kvote, se proizvajalci, ki so v referenčnih letih dostavili tobak podjetjem za predelavo v drugi državi članici, obravnavajo enako kakor proizvajalci, ki so svojo proizvodnjo dostavili podjetjem za predelavo v svoji državi članici.

POGLAVJE II

Potrdilo o dodelitvi kvot

Člen 27

1. Države članice izdajajo potrdila o dodelitvi proizvodnih kvot za vsako skupino sort v mejah jamstvenih pragov proizvajalcem s sedežem v proizvodnem območju, priznanem v skladu s členom 5(a) Uredbe (EGS) št. 2075/92.

V potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot so zlasti navedeni upravičenec, skupina sort in količina tobaka, za katere veljajo.

2. Države članice določijo postopek za izdajo potrdil o dodelitvi proizvodnih kvot in sprejmejo ukrepe za preprečevanje goljufij v skladu s členom 17 Uredbe (EGS) št. 2075/92.

3. Države članice lahko določijo minimalne količine za izdajo potrdil o dodelitvi proizvodnih kvot. Te količine ne smejo preseči 500 kilogramov.

4. Kadar lahko proizvajalec dokaže, da je bila zaradi izrednih okoliščin ena od njihovih letin v referenčnem obdobju nenavadno nizka, država članica na zahtevo zadevne stranke določi količino, ki se upošteva pri izdaji potrdila o dodelitvi kvot za navedeno letino; tako določena količina ne sme presegati količin iz potrdila o dodelitvi kvot proizvajalca za obravnavano letino.

POGLAVJE III

Sprememba jamstvenega praga

Člen 28

1. Kadar je jamstveni prag, določen za skupino sort za določeno letino in določeno državo članico, višji od jamstvenega praga za prejšnjo letino, se količina, presegajoča ta jamstveni prag, razdeli glede na objektivna in skladna merila, ki jih sprejme in objavi država članica.

Države članice zlasti lahko določijo, da se prednostno dodelijo dodatne količine tistim proizvajalcem:

(a) pri katerih je v njihovih potrdilih o dodelitvi kvot zajeta količina za drugo skupino sort, zmanjšana glede na prejšnjo letino;

(b) ki lahko z dodatno količino znatno racionalizirajo svojo proizvodnjo tobaka obravnavane skupine sort.

2. Kadar je jamstveni prag, določen za skupino sort za določeno letino in določeno državo članico, nižji od jamstvenega praga za prejšnjo letino, se to znižanje porazdeli med proizvajalce v razmerju s povprečno količino tobaka, ki jo je vsak posamezni proizvajalec dostavil v predelavo v zadnjih treh letih pred zadnjo letino, brez poseganja v uvedbo programa odkupa kvot, predvidenega v členu 14 Uredbe (EGS) št. 2075/92.

POGLAVJE IV

Nacionalne rezerve kvot

Člen 29

1. Zaradi spodbujanja proizvajalcev k preusmeritvi k drugim pridelkom in prestrukturiranju svojih gospodarstev, države članice uvedejo nacionalne rezerve kvot za vsako skupino sort za vsako letino.

2. To rezervo sestavljajo kvote, sproščene po linearnem znižanju vseh kvot, dodeljenih posameznim proizvajalcem in skupinam proizvajalcev, države članice pa znižanje določijo med 0,5 % in 2 % jamstvenega praga, določenega vsako leto za isto skupino sort.

Dodatno lahko države članice posežejo po:

— linearnem znižanju, ki ga določi vsaka država članica do 2 % količin, določenih v potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot, ki so bile trajno prenesene,

in/ali

— proizvodnih kvotah, ki niso bile uporabljene za sklenitev pogodb o pridelavi do zadnjega roka za sklenitev takšnih pogodb.

3. Nacionalna rezerva se ob upoštevanju določb Poglavja I tega naslova in proizvodnih območij, priznanih v skladu s členom 5(a) Uredbe (EGS) št. 2075/92, razdeli med proizvajalce ali osebe, ki želijo postati proizvajalci, na podlagi objektivnih meril, ki jih določi vsaka država članica.

POGLAVJE V

Prenos kvot

Člen 30

Kvote se lahko prenesejo začasno ali trajno.

Člen 31

1. Kadar se gospodarstvo za proizvodnjo tobaka zaradi kakršnega koli razloga prenese na tretjo osebo, novi lastnik pridobi pravico do potrdila o dodelitvi proizvodnih kvot od datuma prenosa za celotno referenčno obdobje, razen če določbe veljavne pogodbe določajo drugače.

2. Kadar se le del gospodarstva za proizvodnjo tobaka prenese na tretjo osebo, pridobi novi lastnik pravico do potrdila o dodelitvi proizvodnih kvot v sorazmerju s prevzetim kmetijskim zemljiščem. Vendar se lahko zadevne stranke sporazumejo, da pripada popolna upravičenost staremu ali novemu upravičencu.

3. Brez poseganja v odstavek 1 ostane upravičenost do kvot proizvajalcem, ki jih pridobijo kot zakupniki površin, na katerih kmetujejo, tudi ko se njihov zakup konča.

4. Več članov ene družine, ki skupaj kmetujejo ali so kmetovali na gospodarstvu za proizvodnjo tobaka, mora vložiti zahtevek za izdajo enega samega potrdila o dodelitvi proizvodnih kvot na podlagi skupnih količin, do katerih so upravičeni.

Člen 32

1. Z dovoljenjem zadevne države članice si lahko proizvajalci med seboj izmenjajo svoje pravice do potrdil o dodelitvi proizvodnih kvot za eno skupino sort s potrdili o dodelitvi za drugo skupino sort.

2. Izmenjava pravic do potrdil o dodelitvi proizvodnih kvot v skladu z odstavkom 1 se šteje kot trajni prenos referenčnih količin, na katerih temelji potrdilo o dodelitvi, med zadevnimi proizvajalci.

Člen 33

1. Posamezni proizvajalec lahko v eni državi članici del ali celotno količino, ki mu je bila dodeljena in je navedena v potrdilu o dodelitvi proizvodnih kvot, začasno ali trajno prenese na drugega proizvajalca, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) zadevno potrdilo o dodelitvi kvot še ni zajeto s pogodbo o pridelavi;

(b) prevzemnik že ima proizvodno kvoto za obravnavano skupino sort;

(c) prenos je predmet pisnega sporazuma med zadevnimi strankami, nanašajoč se na potrdilo o dodelitvi proizvodnih kvot, v katerem so navedene količine, ki naj se prenesejo delno ali v celoti;

(d) sporazum iz (c) je bil predložen v registracijo pristojnemu organu v 30 dneh po datumu iz člena 22(3);

(e) izvirnik potrdila o dodelitvi proizvodnih kvot, v katerem so navedene količine, ki se v celoti ali delno prenesejo, se vrne pristojnemu organu ob predložitvi dogovora o prenosu;

(f) če je proizvajalec, ki prenese potrdilo o dodelitvi kvot, član skupine proizvajalcev, mora prenos dovoliti skupina, kadar prevzemnik ni član iste skupine proizvajalcev. Skupina proizvajalcev mora dati dovoljenje, če noben član skupine ni izrazil zanimanja za uporabo količine, ki je predmet prenosa po ponujenih pogojih. Kadar se prenos opravi med proizvajalci, ki so člani iste skupine proizvajalcev, je treba skupino obvestiti o prenosu;

(g) trajni prenos se uporabi samo pri proizvajalcih, ki dokažejo, da so bile v zadnjih treh letih sklenjene pogodbe o pridelavi za kvote, vključene v prenos.

2. Pristojni organ države članice registrira sporazume iz odstavka 1(c) v 20 dneh po njihovi predložitvi, potem ko preveri, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1(a), (b), (d), (e) (f) in (g). Na isti dan pristojna služba države članice izda:

— prevzemnikom dopolnilno potrdilo o dodelitvi proizvodnih kvot, ki ustreza prenesenim količinam proizvodnih kvot,

— proizvajalcem, ki so prenesli le del količin iz svojih potrdil o dodelitvi kvot, nadomestno potrdilo o dodelitvi proizvodnih kvot, ustrezajočih količinam, ki niso bile prenesene.

3. Prenosi proizvodnih kvot iz odstavka 1 se ne smejo nanašati na količine, manjše od 100 kilogramov.

POGLAVJE VI

Odkup kvot

Člen 34

1. Skladno s členom 14(1) Uredbe (EGS) št. 2075/92 in razen občutljivih proizvodnih območji in/ali skupine sort visoke kakovosti, kakor je določeno v odstavku 2, se uvede program odkupa kvot z ustreznim znižanjem jamstvenih pragov iz člena 8 Uredbe (EGS) št. 2075/92, da se olajša prostovoljni umik posameznih proizvajalcev s področja tobaka.

2. Komisija na podlagi predlogov držav članic, ki jih predložijo vsako leto posamezne letine do 30. maja in do največ 25 % jamstvenega praga vsake države članice, določi občutljiva proizvodna območja in/ali skupine sort visoke kakovosti, ki se izvzamejo iz uporabe prejšnjega odstavka.

3. Odstavek 1 velja le za proizvajalce, ki dokažejo, da so bile v zadnjih treh letih sklenjene pogodbe o pridelavi za kvote vključene v program odkupa.

Člen 35

1. Proizvajalec, ki se odloči, da se bo umaknil s področja skladno s členom 34, mora o svoji odločitvi pisno obvestiti pristojno službo države članice in, če gre za posamezne proizvajalce, ki so člani skupine proizvajalcev, skupino pred 1. septembrom vsako leto posamezne letine.

2. Od 1. septembra do 31. decembra država članica objavi namen prodaje, da lahko drugi proizvajalci kupijo kvoto, preden se dejansko odkupi.

Posamezni proizvajalci, ki spadajo v isto skupino kakor proizvajalec, ki se je odločil, da se bo umaknil s področja, in zadevne skupine imajo prednostno pravico pred drugimi proizvajalci za nakup kvot, ponujenih v okviru programu odkupa.

3. Po izteku štirimesečnega obdobja se vse kvote, ki jih proizvajalci niso kupili, trajno odkupijo.

4. Od leta posamezne letine po datumu, ko proizvajalec sporoči svojo odločitev o umiku s področja, se jamstveni prag za zadevno skupino sort zniža za količino, ki je bila odkupljena.

Člen 36

Proizvajalci, katerih kvote so bile odkupljene za letino 1999, imajo pri izplačilu premij za letine 2000, 2001 in 2002 pravico do letnih izplačil naslednjih zneskov:

— kvote skupine I 0,67741 EUR/kg,

— kvote skupine II 0,54187 EUR/kg,

— kvote skupine III 0,54187 EUR/kg,

— kvote skupine IV 0,59591 EUR/kg,

— kvote skupine V 0,54187 EUR/kg,

— kvote skupine VI 0,93854 EUR/kg,

— kvote skupine VII 0,79635 EUR/kg,

— kvote skupine VIII 0,56904 EUR/kg.

POGLAVJE VII

Druge določbe

Člen 37

Države članice lahko predvidijo, da se spori glede razdelitve ali prenosa proizvodnih kvot predložijo razsodišču. Države članice določijo pravila glede sestave in postopkov odločanja takšnih služb.

Člen 38

1. Države članice vzpostavijo računalniško podatkovno bazo, ki vsebuje za vsako podjetje za predelavo in proizvajalca ter skupino proizvajalcev podatke za določitev njihovih obratov ali gospodarstev, kvot ali količin, navedenih v njim izdanih potrdilih o dodelitvi proizvodnih kvot, in vse druge podatke, ki lahko koristijo pri spremljanju in nadzoru sistema kvot.

2. Države članice zagotovijo:

— varovanje podatkov v računalniški podatkovni bazi,

— izključno uporabo podatkovne baze za uporabo iz odstavka 1,

— z ustreznimi ukrepi zaščito podatkov, zlasti proti kraji in motnjam,

— osebam, vključenim v program, dostop do datotek, ki so zanje pomembne, brez čezmernih stroškov in zamud,

— osebam, vključenim v program, pravico do vsake utemeljene spremembe podatkov o njih in do rednega izbrisa podatkov, ki niso več smotrni.

3. Podjetja za predelavo in proizvajalci:

— ne smejo nikakor ovirati za to pooblaščene službe pri vzpostavitvi računalniške podatkovne baze,

— morajo pooblaščeni službi zagotoviti vse zahtevane podatke na podlagi te uredbe.

4. Države članice zagotovijo, da se, upoštevajoč nacionalne predpise o zaščiti osebnih podatkov, kvota vsakega posameznega proizvajalca, uporabljena za sklenitev pogodb o pridelavi, ali, kadar je primerno, kvota vsakega proizvajalca, ki je član skupine proizvajalcev, objavi tako, da so z njo seznanjeni vsi zadevni proizvajalci na omejenem proizvodnem območju, kakor je določeno v členu 9 te uredbe.

Člen 39

Kadar se proizvodna kvota podeli v korist skupine proizvajalcev, ki je sama proizvajalka, država članica zagotovi pošteno razdelitev med vse člane skupine. Države članice morajo tudi razpolagati s točnimi podatki o proizvodnji vseh posameznih proizvajalcev, da se jim lahko po potrebi dodelijo proizvodne kvote.

V tem primeru se Poglavje I smiselno uporablja za razdelitev med člane skupine; vendar lahko v dogovoru z vsemi svojimi člani skupina kvote razdeli drugače, da se izboljša organizacija proizvodnje.

NASLOV VI

Posebna pomoč

Člen 40

1. Posebna pomoč iz člena 4a(5) Uredbe (EGS) št. 2075/92 ustreza 2 % premije.

2. Posebno pomoč lahko uporabijo skupine proizvajalcev do 30. junija v letu po posamezni letini pri skupinah sort VI, VII in VIII in do 15. junija v letu po posamezni letini pri drugih skupinah sort samo za naslednje namene:

— zaposlitev tehničnega osebja za pomoč članom pri izboljšanju kakovosti proizvodnje in varstvu okolja,

— preskrbo članov s certificiranimi semeni in sadikami ter drugimi proizvajalnimi sredstvi za izboljšanje kakovosti proizvoda,

— okoljske ukrepe,

— izvajanje infrastrukturnih ukrepov za povečanje vrednosti proizvodov, ki jih dostavijo člani, zlasti naprav za razvrščanje tobaka,

— zaposlitev upravnega osebja za upravljanje premij in zagotavljanje skladnosti skupine proizvajalcev s predpisi Skupnosti,

— povračilo stroškov, nastalih s pologom varščine po členu 42.

3. Izdatki iz prve, druge in tretje alinee odstavka 2 znašajo najmanj 50 % celotnega zneska posebne pomoči.

Člen 41

Če posebno pomoč izplača država članica, ki ni država članica, v kateri je potekala predelava, ta država članica pošlje državi članici, pristojni za izplačilo pomoči, na njeno zahtevo, dokazila in dodatno dokumentacijo iz člena 18(1).

Člen 42

1. Država članica na zahtevek izplača skupini proizvajalcev predplačilo za posebno pomoč. Višina predplačila se določi na podlagi količine tobaka, ki jo skupina dostavi podjetju za predelavo ob vložitvi zahtevka. Država članica določi dopolnilne pogoje za izplačilo predplačila.

2. Plačilo predplačila za posebno pomoč je pogojeno s pologom varščine najmanj v višini predplačila, povečanega za 15 %.

3. Varščina se sprosti po predložitvi dokazil, potrebnih za posebno pomoč iz člena 18(1) te uredbe.

NASLOV VII

Pregledi in kazenski ukrepi

POGLAVJE I

P r e g l e d i

Člen 43

Za preverjanje skladnosti z določbami te uredbe se uporabljajo naslednji členi Uredbe Komisije (EGS) št. 3887/92:

— člen 6(1) za učinkovito preverjanje upoštevanja pogojev za dodelitev pomoči,

— člen 11 za kazni, ne glede na v nacionalnem pravu predvidene kazni in primere višje sile,

— člen 12 za poročilo o pregledih,

— člen 13 za pregled na kraju samem,

— člen 15 za napačno izvedena izplačila.

Člen 44

1. Države članice uvedejo nadzorni sistem, da zagotovijo učinkovito preverjanje upoštevanja določb te uredbe in Uredbe (EGS) št. 2075/92, in sprejmejo vse dodatne ukrepe, potrebne za uporabo navedenih uredb.

Sistem vključuje:

(a) administrativne preglede;

(b) preglede na kraju samem;

(c) preglede ob dostavi tobaka v listih;

(d) preglede na stopnji prve predelave in priprave tobaka za trg.

2. Države članice zagotovijo medsebojno pomoč, kadar je potrebno zaradi pregledov, predvidenih v tej uredbi, in kadar med njimi poteka trgovina s tobakom v listih.

Člen 45

Administrativni pregledi vključujejo navzkrižne kontrole:

(a) prijavljenih parcel tobaka s podatkovnimi bazami, predvidenimi v členu 2 Uredbe (EGS) št. 3508/92, da se prepreči nezakonito dvakratno izplačilo za isto letino. Vse prijavljene parcele je treba pregledati;

(b) za pregled skladnosti s členom 2(3) te uredbe.

Za letino 1999 se lahko te navzkrižne kontrole opravijo z naključno izbranimi vzorci.

Člen 46

1. Pregledi na kraju samem se izvedejo po analizi tveganja. Države članice opravijo nenapovedane preglede na kraju samem, da preverijo:

(a) podatke, navedene v pogodbah o pridelavi, zlasti o površini, skupini gojenih sort in količini skladiščenega tobaka iz člena 16(2).

Površina se določi z vsemi ustreznimi sredstvi, ki jih predpiše pristojni organ in zagotavljajo natančnost meritev, najmanj enako tisti, zahtevani za uradne meritve po nacionalnih določbah. Pristojni organ določi stopnjo dovoljenega odstopanja, zlasti glede na uporabljeno metodo meritev, natančnost razpoložljivih uradnih dokumentov in lokalne razmere (npr. nagib in oblika parcel).

Za vsako podjetje za predelavo pregledi vključujejo najmanj 5 % posameznih proizvajalcev s pogodbami, registriranimi za vsako skupino sort; pristojni organ mora izbrati vzorec za pregled zlasti na podlagi analize tveganja in mora zagotavljati reprezentativen obseg različnih količin, vključenih v pogodbe. Države članice lahko sklenejo, da bodo ves ali del vzorca pregledale z daljinskim zaznavanjem.

(b) skladnost s členi 40(2) in (3) ter 18(3) in (4) te uredbe.

Takšni pregledi vsako leto vključujejo najmanj 30 % skupin proizvajalcev v vsaki državi članici. Pri izbiranju vzorca za pregled mora pristojni organ zlasti zagotoviti reprezentativen obseg različnih velikosti skupin proizvajalcev.

2. Analiza tveganja mora upoštevati:

— količine surovega tobaka, vključenega v pogodbe, glede na prijavljena območja za proizvodnjo tobaka,

— rezultate pregledov, opravljenih v prejšnjih letih,

— druge dejavnike, ki jih določi država članica.

3. Kadar pregledi na kraju samem na proizvodnem območju ali delu proizvodnega območja razkrijejo znatne nepravilnosti, izvede pristojni organ dodatne preglede v tekočem letu in poveča odstotek pregledov v naslednjem letu na navedenem proizvodnem območju ali delu proizvodnega območja.

Člen 47

1. Pristojna nadzorna služba mora pregledati vse dostave. Pristojna služba mora odobriti vsako dostavo, o kateri se obvesti vnaprej, tako da lahko določi datum dostave. Pri tem pregledu se mora preveriti predvsem, ali je pristojna nadzorna služba dobavo predhodno odobrila.

2. Če se dostavlja odobrenemu odkupnemu centru, kakor je predvideno v drugem pododstavku člena 16(1), lahko nepredelani tobak po pregledu zapusti odkupni center le zato, da se prenese v predelovalni obrat. Po opravljenih pregledih je treba tobak zbrati v določene količine. Prenos teh količin v predelovalni obrat mora pisno odobriti pristojna nadzorna služba, ki mora biti obveščena vnaprej, da se lahko natančno določijo uporabljena prevozna sredstva, pot, čas odhoda in prihoda ter prepeljane količine tobaka za vsak posamezen primer.

3. Ko tobak prispe do predelovalnega obrata, pristojna nadzorna služba preveri, zlasti s tehtanjem, ali so posamezne količine, pregledane v odkupnih centrih, tiste, ki so dejansko dostavljene.

Pristojna nadzorna služba določi posebne pogoje, o katerih meni, da so potrebni za preverjanje poslovanja.

Člen 48

1. Pregledi na stopnji prve predelave in priprave tobaka za trg se opravijo po analizi tveganja. Države članic opravijo nenapovedane preglede, da preverijo skladnost s členom 7, rokom za plačilo odkupne cene, predvidene v členu 9(3)(j), in rokom za plačilo zneska, predvidenega v členu 20(3) te uredbe.

2. Pregledi, opravljeni na stopnji prve predelave in priprave za trg, morajo omogočiti preverjanje količin tobaka v listih v vsakem podjetju, ki se pregleduje, bodisi da je proizveden v Skupnosti bodisi s poreklom ali prihaja iz tretjih držav, ki so pod nadzorom, in zagotoviti, da se tobak, ki je pod tem nadzorom, od tam ne sprosti pred prvo predelavo in dokončanimi opravili za pripravo za trg in da se noben tobak ne predloži v pregled več kakor enkrat. Pregledi vključujejo:

(a) nenapovedan pregled zalog v podjetju za predelavo;

(b) pregled potem, ko tobak zapusti kraj, kjer je bil prvič predelan in pripravljen za trg;

(c) vse dodatne nadzorne ukrepe, ki so po mnenju držav članic potrebni, da se zlasti prepreči izplačilo premije za tobak s poreklom ali iz tretjih držav.

3. Pregledi na stopnji prve predelave in priprave za trg vključujejo najmanj 5 % podjetij za prvo predelavo; vzorec, ki se pregleda, mora pristojna služba izbrati zlasti na podlagi analize tveganja in zagotoviti reprezentativni obseg raznih podjetij glede na njihovo velikost.

4. Analiza tveganja upošteva:

— rezultate pregledov, opravljenih v prejšnjih letih,

— razvoj v primerjavi s prejšnjim letom,

— druge dejavnike, ki jih določi država članica.

Preglede iz odstavka 2 je treba izvesti na kraju predelave tobaka v listih. V roku, ki ga določi država članica, podjetja, ki so vključena v predelavo, pisno obvestijo zanje pristojne službe o krajih, kjer bo potekala predelava. Države članice lahko v ta namen določijo podatke, ki jih morajo pristojnim službam priskrbeti podjetja za prvo predelavo.

POGLAVJE II

Kazenski ukrepi

Člen 49

Določbe tega poglavja se ne uporabljajo v primeru višje sile.

Člen 50

1. Kadar posamezni proizvajalec tobaka ne prideluje, izgubi pravico do izplačila premije za tekočo letino in do dodelitve proizvodne kvote za naslednjo letino.

2. Če je dejansko obdelana površina za več kakor 10 % manjša od prijavljene površine, se premija, plačana proizvajalcu za tekočo letino, in kvota, ki se mu dodeli za naslednjo letino, zmanjšata za dvakratno ugotovljeno razliko.

3. Kadar se uporabijo kazenski ukrepi iz odstavka 1 in 2 in je posamezni proizvajalec član skupine proizvajalcev, se proizvodne kvote, navedene v potrdilih o dodelitvi kvot, zmanjšajo za enako količino, vključeno v kazenski ukrep v zvezi s proizvodno kvoto proizvajalca, ki se kaznuje za obravnavano letino, brez možnosti drugačne dodelitve med člani skupine proizvajalcev.

4. Če se pregledi ne morejo izvesti zaradi razlogov, ki se pripišejo proizvajalcu, se površina šteje kot neobdelana.

Kazenski ukrepi iz odstavkov 1 in 2 se ne uporabijo pri proizvajalcih ali predelovalcih, ki pisno obvestijo pristojne službe o teh odstopanjih, preden se začno izvajati pregledi, ali če nosilci kmetijskega gospodarstva lahko dokažejo, da je njihova določitev površine parcele, brez služnostnih cest in ograd, pravilno temeljila na podatkih, ki jih je priznal pristojni organ.

5. Če pristojna nadzorna služba ugotovi količine tobaka, ki niso prijavljene v skladu s členom 16(2), se količina, navedena v potrdilu o dodelitvi kvot, do katere je proizvajalec upravičen za naslednjo letino, zmanjša za dvakratno neprijavljeno količino.

Člen 51

1. Če se skupina proizvajalcev ne ravna po predpisih za dodelitev premije, kakor je predvideno v Prilogi V k tej uredbi, izgubi pravico do kakršne koli posebne pomoči za tekočo letino. Skupinam proizvajalcev, za katere se pri drugem pregledu ugotovi ponovna kršitev, se priznanje odvzame.

Kadar se ugotovijo stvarne napake, se posebna pomoč za tekočo letino zmanjša. Države članice določijo to zmanjšanje na 1 % do 20 % glede na resnost napake. Skupina proizvajalcev mora odpraviti posledice vseh ugotovljenih napak.

2. Če se skupina proizvajalcev ne ravna po predpisih iz člena 40(2) in (3), se posebna pomoč zmanjša za 20 % do 50 % glede na resnost kršitve. Skupinam proizvajalcev, za katere se ugotovijo ponovne kršitve, se priznanje odvzame.

Če se članom proizvajalcem v skupini proizvajalcev ne izplača celotni znesek fiksnega in variabilnega dela premije v 30 dneh po poteku roka iz člena 18(3) te uredbe, se posebna pomoč zmanjša za 20 %. Posebna pomoč se zmanjša za dodatnih 20 % za vsako dodatno 30-dnevno prekoračitev do največje prekoračitve 150 dni.

3. Upravljavci skupin proizvajalcev, ki so namerno ali zaradi hude malomarnosti odgovorni za odvzem priznanja v skladu z odstavkoma 1 in 2, ne smejo upravljati druge skupine proizvajalcev ali vložiti zahtevka za priznanje v letu izreka kazenskega ukrepa.

4. Priznanje se odvzame v skladu s členom 6.

Člen 52

Če se nepredelani tobak ne dostavi na mesta, predvidena v drugem pododstavku člena 16(1), ali prevoznik, ki prevaža določene količine tobaka iz člena 47(2) iz odkupnega centra do predelovalnega obrata, nima odobritve za ta prevoz, mora podjetje za predelavo, ki je prevzelo tobak v nasprotju s predpisi, plačati državi članici denarno vsoto v višini premije za zadevno količino tobaka. Ta znesek se knjiži v korist Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS).

Člen 53

1. Če se rok za plačilo odkupne cene, predvidene v členu 9(3)(j), in rok za plačilo zneska, predviden v členu 20(3), prekorači za več kakor 30 dni, se odobritev podjetju za prvo predelavo odvzame za eno leto. Vsaka dodatna 30-dnevna prekoračitev povzroči odvzem odobritve za nadaljnje leto do največ treh let.

2. Po obdobju odvzema mora podjetje za prvo predelavo ponovno vložiti zahtevek za odobritev.

3. Upravitelj podjetja za prvo predelavo, ki je namerno ali zaradi hude malomarnosti odgovoren za odvzem odobritve, ne sme upravljati drugega podjetja za prvo predelavo ali vložiti zahtevka za odobritev v prvem letu izreka kazenskega ukrepa.

NASLOV VIII

Obvestila Komisiji

Člen 54

Vsaka zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo o:

(a) uporabi določb drugega pododstavka člena 3(1)(f);

(b) zavrnitvi ali odvzemu priznanja skupini proizvajalcev z obrazložitvijo zavrnitve ali odvzema priznanja;

(c) imenih in naslovih služb, pristojnih za registracijo pogodb o pridelavi, in v vsaki državi članici odobrenih podjetij za prvo predelavo. Komisija objavi seznam teh služb in odobrenih podjetij za prvo predelavo v seriji „C“ *Uradnega lista Evropskih skupnosti*;

(d) uporabi člena 12(1);

(e) uporabi člena 20(1);

(f) sklepih, ki jih namerava sprejeti po členu 27(4);

(g) ukrepih, sprejetih po členu 28(1);

(h) pravilih za oblikovanje nacionalne rezerve in objektivnih merilih za razdelitev nacionalne rezerve, sprejetih po členu 29(2) in (3);

(i) skladno s členom 33 trajno prenesenih količinah po skupini sort;

(j) količinah, ki so predmet zahtevka za odkup kvot, in odkupljenih količinah po skupini sort po členu 35;

(k) nacionalnih ukrepih, sprejetih skladno s to uredbo;

(l) drugih informacijah, ki jih potrebuje Komisija za pravilno upravljanje sistemov.

Za sporočanje informacij, navedenih v tem členu, se uporablja računalniška podatkovna baza, vzpostavljena po integriranem administrativnem in kontrolnem sistemu.

NASLOV IX

Prehodne in končne določbe

Člen 55

Za letino 1999 lahko proizvajalci, ki so člani več kakor ene skupine proizvajalcev, z odstopanjem od druge alinee člena 3(1)(f), pisno obvestijo skupino proizvajalcev o svojem izstopu iz članstva najpozneje do 31. januarja 1999.

Člen 56

Uredbe (EGS) št. 3478/92, (EGS) št. 84/93 in (ES) št. 1066/95 prenehajo veljati na dan, ko začne veljati ta uredba.

Člen 57

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od letine 1999.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. decembra 1998

Za Komisijo

Franc FISCHLER

Član Komisije

PRILOGA I

ODSTOTKI JAMSTVENEGA PRAGA NA DRŽAVO ČLANICO ALI POSEBNE REGIJE ZA PRIZNAVANJE SKUPIN PROIZVAJALCEV

Država članica posebne regije sedeža skupine proizvajalcev	Odstotek
Nemčija, Španija (razen Kastilije-Leon, Navarre in področja Campezo v Baskiji), Francija (razen Nord-Pas-de-Calais in Pikardije), Italija, Portugalska (razen Avtonomne regije Azori), Belgija, Avstrija	2 %
Grčija (razen Epira), Avtonomna regija Azori (Portugalska), Nord-Pas-de-Calais in Pikardija (Francija)	1 %
Kastilija-Leon (Španija), Navarra (Španija), področje Campezo v Baskiji (Španija), Epir (Grčija)	0,4 %

PRILOGA II

PRIZNANA PROIZVODNA OBMOČJA

Skupina sort v skladu s Prilogo k Uredbi (EGS) št. 2075/92	Država članica	Proizvodna območja
I. Flue cured	Nemčija	Schleswig-Holstein, Spodnja Saška, Bavarska, Rheinland-Pfalz, Baden-Württenberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklenburg-Western Pomerania, Saška, Saška-Anhalt, Thuringia
	Grčija	Trakija, Vzhodna Makedonija, Srednja Makedonija, Zahodna Makedonija, Tesalija, Epir, Vzhodna Sterea Grčija, Zahodna Sterea Grčija, Peloponez
	Francija	Akvitanija, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Šampanja-Ardeni, Alzacija-Lorena, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provansa-Alpe-Azurna obala, Loire Region, Centre, Poitou-Charente, Bretanija, Languedoc-Roussillon, Normandija, Burgundija, Nord-Pas-de-Calais, Pikardija, Île-de-France
	Italija	Furlanija, Benečija, Lombardija, Piemont, Toskana, Marke, Umbrija, Lazio, Abruzzi, Molise, Kampanija, Bazilikata, Apulija, Kalabrija
	Španija	Extremadura, Andaluzija, Kastilija-Leon, Kastilia-La Mancha
	Portugalska	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, Avtonomna regija Azori
	Avstrija	Burgenland, Spodnja Avstrija, Zgornja Avstrija, Štajerska
II. Light-air cured	Belgija	Flamska, Hainaut, Namur, Luxemburg
	Nemčija	Bavarska, Rheinland-Pfalz, Baden-Württenberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklenburg-Western Pomerania, Saška, Saška-Anhalt, Thuringia
	Grčija	Vzhodna Makedonija, Srednja Makedonija, Zahodna Makedonija, Tesalija
	Francija	Akvitanija, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Alzacija-Lorena, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Loire Region, Centre, Poitou-Charente, Bretanija, Burgundija, Languedoc-Roussillon, Šampanja-Ardeni, Île-de-France
	Italija	Benečija, Lombardija, Piemont, Umbrija, Emilja-Romanja, Lazio, Abruzzi, Molise, Kampanija, Bazilikata, Apulija, Sicilija, Furlanija, Toskana, Marke
	Španija	Extremadura, Andaluzija, Kastilija-Leon, Kastilija-La Mancha
	Portugalska	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Avtonomna regija Azori
	Avstrija	Burgenland, Spodnja Avstrija, Zgornja Avstrija, Štajerska
III. Dark-air cured	Belgija	Flamska, Hainaut, Namur, Luxemburg
	Nemčija	Rheinland-Pfalz, Baden-Württenberg, Hessen, Saarland, Bavarska, Brandenburg, Mecklenburg-Western Pomerania, Saška, Saška-Anhalt, Thuringia

Skupina sort v skladu s Prilogo k Uredbi (EGS) št. 2075/92	Država članica	Proizvodna območja
	Francija	Akvitanija, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charente, Bretanija, Loire Region, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alzacija-Lorena, Šampanja-Ardeni, Pikardija, Nord-Pas-de-Calais, Normandija, Burgundija, Réunion
	Italija	Furlanija, Trentino, Benečija, Toskana, Lazio, Molise, Kampanija, Apulija, Sicilija
	Španija	Extremadura, Andaluzija, Kastilija-Leon, Kastilija-La Mancha, Valencia (Avtonomna skupnost), Navarra, Rioja, Katalonija, Madrid, Galicija, Asturija, Kantabrija, območje Campezo v deželi Baskiji, La Palma (Kanarski otoki)
	Avstrija	Burgenland, Spodnja Avstrija, Zgornja Avstrija, Štajerska
IV. Fire cured	Italija	Benečija, Toskana, Umbrija, Lazio, Kampanja, Marke
	Španija	Extremadura, Andaluzija
V. Sun cured	Grčija	Zahodna Makedonija, Tesalija, Epir, Vzhodna Sterea Grčija, Zahodna Sterea Grčija, Peloponez, Trakija in otoki
	Italija	Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Bazilikata, Apulija, Sicilija
VI. Basmas	Grčija	Trakija, Vzhodna Makedonija, Srednja Makedonija, Zahodna Makedonija, Tesalija, Zahodna Sterea Grčija
VII. Katerini in podobne sorte	Grčija	Vzhodna Makedonija, Srednja Makedonija, Zahodna Makedonija, Tesalija, Epir, Vzhodna Sterea Grčija, Zahodna Sterea Grčija
VIII. Kaba Koulak klasik, Elassona, Myrodata de Agrinion, Zichnomyrodata	Grčija	Vzhodna Makedonija, Srednja Makedonija, Zahodna Makedonija, Tesalija, Epir, Vzhodna Sterea Grčija, Zahodna Sterea Grčija, Peloponez in otoki, Trakija

PRILOGA III

Minimalne zahteve glede kakovosti

Tobak, ki je upravičen do premije iz člena 3 Uredbe (EGS) št. 2075/92, mora biti, upoštevajoč tipične značilnosti zadevne sorte, brez napak, dobre tržne kakovosti in ne sme vsebovati ničesar od naslednjega:

(a) delcev listov;

(b) listov, močno poškodovanih zaradi toče;

(c) listov, hudo poškodovanih na več kakor eni tretjini površine;

(d) listov, katerih več kakor 25 % površine je obolele ali so jo napadli insekti;

(e) listov z znaki pesticidov;

(f) nezrelih listov ali prepoznavno zelenih listov;

(g) listov, poškodovanih zaradi pozebe;

(h) listov, ki so jih napadle plesni ali gniloba;

(i) listov z neposušenimi žilami, vlažnih listov ali listov, ki jih je napadla gniloba ali imajo zmečkane ali štrleče peclje;

(j) listov poganjkov ali stranskih poganjkov;

(k) listov z nenavadnim vonjem za zadevno sorto;

(l) listov, ki se jih še drži prst;

(m) listov z deležem vlage, ki za več kakor štiri odstotne točke presega delež vlage, določen v Prilogi IV.

PRILOGA IV

DELEŽ VLAGE IZ ČLENA 15

Skupina sort		Delež vlage (%)
I.	Flue cured	16
II.	Light-air cured	
	Nemčija, Francija, Belgija, Avstrija, Portugalska – Avtonomna regija Azori	22
	Druge države članice in druga priznana proizvodna območja na Portugalskem	20
III.	Dark-air cured	
	Belgija, Nemčija, Francija, Avstrija	26
	Druge države članice	22
IV.	Fire cured	22
V.	Sun cured	16
VI.	Basmas	16
VII.	Katerini	16
VIII.	Kaba Koulak klasik, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichonomyrodata	16

PRILOGA V

A. **Pravila za razdelitev premije**

1. Premijo sestavljajo:

   — posebna pomoč = 2 % premije,

   — variabilni del premije = odstotek premije, prilagojen po skupini sort in državi članici, kakor je prikazano v oddelku B in v skladu s členom 15(1),

   — fiksni del premije = razlika med premijo po odbitku zneska, zadržanega za financiranje Sklada, in vsote posebne pomoči in variabilnega dela premije.

2. Dodatni znesek, določen v členu 3(2)Uredbe (EGS) št. 2075/92, se prišteje fiksnemu delu premije.

B. **Razmerje med variabilnim delom in premijo**

1999

	I Flue-cured	II Light-air cured	III Dark-air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Drugo		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italija	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %			
Grčija	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Španija	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugalska	20 %	20 %						
Francija	20 %	20 %	20 %					
Nemčija	20 %	20 %	20 %					
Belgija		20 %	20 %					
Avstrija	20 %	20 %	20 %					

2000

	I Flue-cured	II Light-air cured	III Dark-air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Drugo		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K.Koulak
Italija	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %			
Grčija	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Španija	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugalska	25 %	25 %						
Francija	25 %	25 %	25 %					
Nemčija	25 %	25 %	25 %					
Belgija		25 %	25 %					
Avstrija	25 %	25 %	25 %					

2001 in poznejše letine

	I Flue cured	II Light-air cured	III Dark-air cured	IV Fire cured	V Sun cured	Drugo		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K.Koulak
Italija	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %			
Grčija	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Španija	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugalska	35 %	35 %						
Francija	35 %	35 %	40 %					
Nemčija	35 %	35 %	40 %					
Belgija		35 %	40 %					
Avstrija	35 %	35 %	40 %					

C. **Variabilni del premije**

Variabilni del premije je enak:

$$\left[A/\text{sum}(QL \times PP)\right] x (QL \times PP)$$

.Kadar je A celotni znesek variabilne premije, ki je na voljo skupini proizvajalcev za skupino sort, je QL količina, dostavljena po seriji, in PP odkupna cena za vsako serijo člana skupine proizvajalcev za zadevno skupino sort.

Za vsako skupino sort mora skupina proizvajalcev deliti celotni razpoložljivi znesek variabilne premije za zadevno skupino sort z vsoto količin, dostavljenih po seriji, pomnoženo z odkupno ceno za vsako pošiljko. Rezultat tega deljenja je treba pomnožiti z zmnožkom količine vsake serije z njeno odkupno ceno. Variabilna premija, enaka nič, naj se pripiše serijam, prodanim za ceno med minimalno ceno in minimalno ceno, povečano za 40 %, za vsako skupino sort, ki jih prideluje skupina proizvajalcev.

PRILOGA VI

METODE SKUPNOSTI ZA DOLOČANJE DELEŽA VLAGE V SUROVEM TOBAKU

I. UPORABLJENE METODE

A. *Beaudessonova metoda*

1. Aparati

Sušilna peč Beaudesson EM 10

Električni sušilnik s toplim zrakom, v katerem se zrak s posebnim ventilatorjem dovaja nad vzorec, ki se suši. Delež vlage se določi s tehtanjem pred sušenjem in po njem, pri čemer je tehtnica umerjena tako, da odčitki po uporabljeni 10-gramski količini neposredno ustrezajo vrednosti deleža vlage v %.

2. Postopek

Količina 10 g se stehta v posodi s perforiranim dnom, nato pa se da v sušilni stolp, v katerem ga nosi spiralni obroč. Peč se vklopi za 5 minut, da topel zrak v tem času suši vzorec pri temperaturi približno 100 °C. Po petih minutah avtomatsko časovno stikalo ustavi postopek. Temperatura zraka ob koncu sušilnega postopka se odčita z vgrajenega termometra. Vzorec se stehta in njegov delež vlage se neposredno odčita in po potrebi popravi z dodajanjem ali odvzemanjem 10 od % glede na odčitek temperature z uporabo lestvice, zagotovljene z aparatom.

B. *Brabenderjeva metoda*

1. Aparati

Pečica Brabender

Električni sušilnik, sestavljen iz termostatirane cilindrične komore, zračene s prisiljeno konvekcijo in v katero je hkrati nameščenih 10 kovinskih posodic, vsaka vsebuje 10 g tobaka. Te posodice se položijo na mizo, ki se lahko obrača z ročnim kolesom na sredini v 10 različnih položajih, s čimer se omogoči, da se vsaka posodica po sušenju lahko postavi v položaj, v katerem se stehta v samem aparatu: sistem vzvodov omogoči vsaki posodici po vrsti, da se namesti na ročico vgrajene tehtnice, ne da bi bilo treba vzorec jemati iz komore. Tehtnica ima optično lestvico za odčitavanje in neposredno pokaže odčitek deleža vlage. Aparatu je dodana druga tehtnica, ki se uporablja le za tehtanje začetnih količin.

2. Postopek

Termostat se nastavi na 110 °C.

Komora se vključi na predgretje: za najmanj 15 minut.

Odtehta se 10 količin po 10 g.

Pečica se napolni.

Vzorci se sušijo 50 minut.

Odčitajo se teže za določitev bruto deleža vlage.

C. *Druge metode*

Države članice lahko uporabijo druge merilne metode, ki zlasti temeljijo na določanju električne upornosti ali dielektričnih lastnosti zadevne serije, pod pogojem, da se rezultati umerijo na podlagi pregleda reprezentativnega vzorca, pri čemer se uporabi ena od metod iz A in B.

II. VZORČENJE

Za določitev deleža vlage je treba pri vzorčenju tobaka v listih uporabiti naslednji postopek, pri čemer se uporabi ena od metod iz I.A in B:

1. Izbira vzorcev

   Iz vsake bale izberite nekaj listov v sorazmerju z njeno težo. Število izbranih listov naj zadošča, da pravilno predstavlja balo kot celoto.

   Vzorec mora vključevati enake količine listov z zunanje strani bale, iz sredine in iz vmesnega položaja med obema položajema.

2. Homogenizacija

   Vsi izbrani listi se v plastični vreči pomešajo, več kilogramov listov pa se zreže (širina reza od 0,4 do 2 mm).

3. Podvzorčenje

   Po razrezu se zrezani tobačni listi temeljito zmešajo in odvzeme se reprezentativni vzorec.

4. Meritev

   Meritev je treba opraviti na celem tako zmanjšanem vzorcu, paziti pa je treba, da se zagotovi:
   — da se delež vlage ne spreminja (vreča ali posoda, nepropustna za vodo in zrak),
   — da na homogenost vzorca ne vpliva nabiranje odpadkov.

III. OBSEG IN POGOSTOST VZORČENJA TER METODA ZA IZRAČUN PRILAGOJENE TEŽE

— vzorci, ki se odvzamejo za določanje deleža vlage v surovem tobaku, morajo biti najmanj trije na proizvajalca na dostavo za vsako skupino sort. Proizvajalci in podjetja za prvo predelavo lahko pri dostavi zahtevajo, da se število odvzetih vzorcev poveča,

— teža tobaka, dostavljenega na skupino sort v istem dnevu, se uskladi glede na povprečni izmerjeni delež vlage. Če je povprečni delež vlage manj kakor ena točka nad referenčnim deležem vlage ali pod njim, teže tobaka, ki je upravičen do premije, ni treba prilagajati,

— prilagojena teža je: celotna neto teža tobaka, dostavljenega na skupino sort v istem dnevu x (100 – povprečni delež vlage)/(100 – referenčni delež vlage za zadevno sorto). Povprečni delež vlage mora biti celo število, zaokroženo navzdol za decimalke med 0,01 in 0,49 ter zaokroženo navzgor za decimalke med 0,50 in 0,99.